

PONEDJELJAK — 29.09.2025.

Sveti Mihael, Gabriel i Rafael,
arkandeli, blagdan

08.00 sv. Misa

UTORAK — 30.09.2025.

Sveti Jeronim, prez.

19.00 sv. Misa

SRIJEDA — 01.10.2025.

Sveta Terezija od Djeteta Isusa, dj. i n.

18.30 Listopadska pobožnost
19.00 sv. Misa

ČETVRTAK — 02.10.2025.

Sveti Anđeli Čuvari

18.30 Listopadska pobožnost
19.00 sv. Misa

PETAK — 03.10.2025. PRVI PETAK

08.00 sv. Misa

SUBOTA — 04.10.2025. PRVA SUBOTA

Sveti Franjo Asiški, red.

18.30 Živa krunica / sv. Ispovijed
19.00 sv. Misa

NEDJELJA — 05.10.2025.: XXVII. NKG

10.30 ŽUPNA SVETA MISA

11.30-18.30 cjelodnevno euharistijsko klanjanje
18.30 zaključak euharistijskog klanjanja

19.00 SVETA MISA

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 03.10.2025. OD 10.00 DO 12.00 SATI

Biskupijsko hodočašće Majci Božjoj Trsatskoj
ove će se godine održati
u nedjelju 12. listopada.

Misno slavlje započet će u **11.00 sati**,
a prethodit će mu molitva svete krunice.

29.09.	+ Petar Rep i iz ob. Palajić	03.10.	+ Zlatko Perković i iz ob. Perković
30.09.	+ Marija Podubsky	04.10.	+ Ladislav Kukolj
01.10.	+ iz obitelji Pavljašević	05.10.	10.30: PRO POPULO (za narod) 19.00: + Štefica
02.10.	+ Ivan i Katica Kraljić		

Župni ured Rođenja BDM
Placa 3, HR51512 Njivice
v.lč. Mr Josip Vidas, župnik
051/846-163
info.zupanjivice@gmail.com
www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE IBAN HR62 2402 0061 1001 2256 9

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE
28.09.2025.

XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU

Godina: XI
Broj: 693

Iz evanđelja po Luki: (Lk 16, 19-13)

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: »Bijaše neki bogataš. Odijavao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve. Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi: 'Oče Abrahamo, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.' Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.' Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.' Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' A on će: 'O ne, oče Abrahamo! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Prorokâ, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'«

RIJEČ GOSPODNJA

PRIMIO SI DOBRA SVOJA, A TAKO I LAZAR ZLA.

ŽUPNO HODOČAŠĆE HRVTSKIM MUČENICIMA NA UDBINU

U ponedjeljak 22. rujna skupina od pedesetak župljana hodočastila je u svetište hrvatskih mučenika na Udbinu. Zaputili smo se rano ujutro da bi smo već prije podne stigli u ovo hrvatsko nacionalno svetište i posebno mjesto oprostata u Jubilarnoj 2025. godini.

U svetištu nas je osim velikoga kipa svetoga Pape Ivana Pavla II. dočekaio rektor svetišta preč. Josip Šimatović koji nas je odmah uputio u crkvu i priprevio za slavlje svete Mise.

Na svetoj Misi pjevao je naš župni zbor, a čitali su redoviti čitači. U nadahutoj riječi propovjednik rektor Šimatović potaknuo nas je na autentično življenje svoga kršćanskoga opredjeljenja usprkos svim nevoljama i modernim mučeništvima na koje nailazimo.

Nakon svete Mise i zahvale našega župnika uslijedilo je upoznavanje sa samim svetištem. Okupljeni oko kipa Ivana Pavla II. saznali smo da on u jednoj ruci drži drevni biskupski štap krbavskih biskupa, a u drugoj, križ krbavske biskupije koja je svoje nekadašnje središte imala baš ovdje na Udbini. Uslijedilo je zatim tumačenje ostataka crkve sv. Nikole kao i posjet hrvatskome zidu plača. Hrvatski zid plača ili još bolje zid ponosa broji kamenje to jest ploče sa mnogih hrvatskih stratišta, bilo prostorno bilo vremenski. Svake godine on brojem i dužinom raste jer brojni hodočasnici, župe i udruge donose nova spomen obilježja. Nakon zida plači spustili smo se ispod same crkve odakle puca predivan pogled u daljinu. Širina je to Krbavskoga polja - spomena slavne i poznate krbavske bitke iz 1493. godine. Dok smo zamišljali kako se je sve to moglo zbiti i oplakali hrvatske ratnike već smo se našli u velikoj sali svetišta u kojem smo razgledali slike hrvatskih autora koji godinama na Udbini sudjeluju u slikarskoj koloni, a radove rado poklanjaju svetištu. Bili su tu prizori svetaca, slugu Božjih, ali i predivnih pejzaža mora i kopna.

Obilazak svetišta završio je tamo gdje je i započeo - u monumentalnoj crkvi svih hrvatskih mučenika. Odmah na samom ulazu pogled je usmjeren na trostruki reljef to jest triptih poznatog akademskog kipara Kuzme Kovačića *Slava hrvatskih mučenika* iznad glavnog oltara. Reljef je isklesan u pločama bračkoga kamena, a teži preko 30 tona. Na ovom reljefu oblikovana je naša bremenita povijest kroz tri tragična događaja koja su duboko usječena u svijest hrvatskoga naroda prožeta patnjom i mučeništvom: Bleiburg, Krbavsko polje i Vukovar. Nad tim tragičnim događajima kipar je u središtu reljefa oblikovao Kristovo tijelo kako se uzvisuje svome nebeskome Ocu i tako privodi slavi Uskrsnuća to jest vječnog života sve hrvatske mučenike.

Nakon bogatog zajedničkog objeda i posebno ukusnoga gulaša, mirnom vožnjom kroz Krbavsko polje, zaputili smo se na Majerovo vrilo, mjesto gdje na dubini od sto metara ispod zemlje izvire rijeka Gacka. Idiličan ambijent gackoga polja, svježi miris bistre rijeke, prisutnost drvenih kućica- mlinica gdje se i danas melje brašno ostavili su nas bez riječi i poklonili koji trenutak mira i odmora.

Naše posljednje odredište bio je grad Otočac i vebna župna crkva Presvetoga Trojstva. U njoj nas je dočekaio domaćin vlč. Goran Antunović, župnik. Nakon srdačnog pozdrava protumačio nam je crkvu i još jednom podsjetio na zadnja stradanja hrvatskoga naroda koja su obilježila ove prostore. Župna crkva koja je u domovinskom ratu bila spaljena i gotovo srušena (osim kipa sv. Josipa), a koja sada odiše svojom obnovljenom ljepotom, podsjetnik je da iza svakoga mraka dolazi svjetlost i da nam, unatoč nevoljama, uvijek valja ići naprijed kao oni koji u nadi hodočaste ovim svijetom. Posebno nas je dojmila pobožnost prema žalosnoj Gospi koja nedaleko ove župne crkve ima svoju kapelu već gotovo 300 godina. Odlučili smo i mi redovito moliti ovu kratku pobožnost koja broji 7 Zdravomarija - spomen čin 7 žalosti Blažene Djevice. Svoj posjet Otočcu završili smo u župnoj kući gdje nas je domaćin lijepo ugostio uz ugodni razgovor i čašicu soka i rakije.

Povratak kući bio je poseban trenutak zajedništva. Uz zvukove Zlatkove harmonike koju su složno pratili naši razigrani glasovi za tren smo se vratili svojim kućama.

čišćenje crkve

Nevenka Perić / Petrica Garapić

otključavanje crkve

Traže se **DOBROVOLJCI !!!**

čitači Nedjeljom

N. Dapčić / E. Crvić / M. Franki

mežnjar

Vinko Gluvaković